

'Untuk keamanan saya yang atur'

'Wij staan voor veiligheid'

EENHEID IN BEELD

11 Luverden 1400 2011

VAANDELS EN EMBLEMEN

Het embleem van de compagnie bestaat uit twee gekruisde mandau's. Een mandau is het traditionele wapen van de Dayak's, de oorspronkelijke bewoners van Borneo (het huidige Kalimantan waarop de vliegvelden Samarinda I en II gelegen waren.). Aan de mandau worden bovennatuurlijke krachten toegelinkt. De letterlijke vertaling van het woord mandau is 'koppensnelser' en werd als zodanig tot begin twintigste eeuw gebruikt.

De kleuren oranje en zwart verwijzen naar het Regiment van Heutsz. De kleuren zwart en rood verwijzen naar de kleuren van de luchtdoelartillerie. De bordeauxrode ondergrond staat voor luchtmobiel. Het embleem met de twee mandau's prijkt niet alleen op de vlag van 11 Luverdie, maar de militairen van de compagnie dragen het ook op de borst.

- zwarte riem op GVT en DT en zwarte stropdas op DT, vanwege de tradities van het RvH. Dit wordt al sinds de KNIL-periode gedaan.
- traditieweek RvH, waarbij de compagnie het regiment ondersteunt bij bijvoorbeeld reünies op Bronbeek en herdenkingen van het KNIL.
- compagniesrichtvlag RvH
- iedere maandagochtend regimentsappel en samen sporten met 12 Infanteriebataljon
- soldaten en korporaals van de eenheid dragen het Van Heutsz baretembleem (de zon). De meeste onderofficieren en officieren dragen het baretembleem van het korps luchtdoelartillerie.

EENHEID AAN HET WOORD

WACHTMEESTER-I
JAAP VERBRUGGEN
OPVOLGEND PELOTONS-
COMMANDANT,
1E PELOTON

KORPORAAL-I
SERGE NELISSEN
PLAATSVERVANGEND
GROEPSCOMMANDANT,
1E PELOTON

EERSTE-LUITENANT
DANNY WOLFF
ONDERSTEUNEND
PROJECTOFFICIER,
COMPAGNIESSTAF

'Ik zocht meer uitdaging, zowel fysiek als mentaal, daarom ben ik overstapt van de luchtdoelartillerie naar 11 luchtverdedigingscompagnie. Wat mij namelijk vooral aantrekt is het hoge infanteriegehalte. Dit komt terug in het stinger-optreden en uiteraard ook in de echte infanterietaken. Op alle niveaus hebben wij een hoge mate van zelfstandig optreden. Dit schept een bepaalde houding die professionaliteit uitstraalt. Ik heb twee uitzendingen gedraaid: Bosnië en Afghanistan. In Afghanistan opereerden we met een kleine groep zelfstandig in en rond Kabul; we zorgden daar voor de persoonsbeveiliging van de contingentscommandant.'

'Toen ik nog in opleiding zat, zag ik een demo van de luchtverdedigingscompagnie en was meteen enthousiast. Vooral vanwege de combinatie luchtverdediging en infanterie. Maar ook de mogelijkheid om doorgunner (schutter van een mitrailleur die is gefinstaleerd in de deuropening of op de achterklep van een transporthelikopter, red.) te worden, sprak me aan. Alle kennis die je hier opdoet, is meteen compagnieskennis. Het militaire vak betekent voor mij het overbrengen van de kennis die ik in de loop der jaren heb opgedaan. Daarom wil ik graag als instructeur naar de KMS, bij het wapen van de infanterie. Later wil ik zeker terugkeren bij de luchtverdedigingscompagnie.'

'Ik ben in 1991 opgekomen als dienstplichtig militair bij de luchtmacht en daarna onderofficier geworden bij de luchtdoelartillerie. Op mijn 32e heb ik, na de KMA, mijn rode baret gehaald en ben ik geplaatst bij deze compagnie. Dat had ik tien jaar eerder moeten doen. En daar bedoel ik mee dat ik dan tien jaar langer van de gedrevenheid en afwisseling hier had kunnen genieten. Als je tegen de mannen zegt dat ze vijf kilometer moeten rennen, vragen ze waarom het er geen acht zijn. We hebben altijd een uitdagend en afwisselend programma. Daarnaast zijn de carrière- en doorstrommogelijkheden binnen de luchtmobiele brigade uitstekend.'